

FLĂCĂRA ROȘIE

Organ al comitetelor orașenești și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașenești și raional
Arad, anul XIV Nr. 3961 4 pagini 20 bani Duminică, 5 mai 1957

Un nou corespondent de presă

AVRAM CORNEA SCRIE ZIARULUI

Abia ajuns acasă, colectivistul Avram Cornea s-a grăbit să ia în mână ziarul. L-a răstăit, l-a citit. Despre gospodăria colectivă „Tractorul roșu” din comuna Turnu nici un cuvânt. Și cit de mult ar fi dorit să vadă un cuvânt măcar despre munca acestor gospodării, și ca atare și despre munca sa proprie. În mintea lui a început să se frământă îndoielile: „De ce? Am terminat doar și noi însămînșatul porumbului, muncim și noi tot atât de bine ca și alți colectiviști! Alături?”

S-a lămurit curind care este cauza. Sub majoritatea informațiilor care anunțau succese ale țărănilor muncitori se afla numele cite unui corespondent. Deci era clar că, din comuna sa, nu era nimeni care să scrie ziarului.

Și atunci tov. Cornea s-a gândit că n-ar fi rău să scrie el ziarului despre realizările din comună. Zis și făcut. Peste câteva zile a sosit la redacția noastră următoarea corespondență: „Dragi tovarăși, sint colectivist în comuna Turnu, din anul 1952. Lucrez în atelierul de fierărie al gospodăriei „Tractorul roșu”. Am venit acasă la ora 12 și așa cum mi-e obiceiul am luat ziarul să citesc. Am citit în pagina întâia că multe gospodării colective au terminat însămînșatul porumbului. Am observat însă că despre noi cei din Turnu nu este scris nimic. Și atunci m-am gândit să scriu ziarului că și noi am terminat însămînșatul porumbului. Până la 1 Mai noi vom termina cu siguranță prășitul sâmbetei de zahăr și a floare-soarelui (corespondența a sosit cu câteva zile înainte de 1 Mai — n. r.). Toți colectiviștii de la noi fie că lucrează la cîmp, fie în atelier, sint hotărîți să execute la timp muncile agricole. În ce ne privește pe noi, fierarii, am pregătit la timp plugurile de prășit porumbul...”

Și colectiviștii din Turnu au obținut într-adevăr realizări în muncă. Salutăm înădușă tovarășul Avram Cornea de a ne scrie despre realizările din comună. Este bine ca exemplul său să fie urmat și de alți țărani muncitori.

Correspondent sătesc activ

Semnătura corespondentului profesor Traian Georgescu din comuna Frumusești apare foarte des în paginile ziarului nostru, informînd despre realizări sau criticînd unele lipsuri pe care le sesizează. Nu greșim dacă spunem că tov. Georgescu este cel mai activ corespondent sătesc al ziarului nostru. Mai avem și alți corespondenți sătești care ne scriu frecvent, cum sint: Florica Ardelean și Eugenia Șighyarto din comuna Pincota, Gheorghe Julian din comuna Curtici, Alex. Pop din Mănăștur și mulți alții.

Mecanicul de locomotivă

Tot mai mulți muncitori sint corespondenți ai ziarelor noastre. După orele de muncă ei își găsesc câteva clipe de răgaz pentru a scrie pe lîrta citeva rînduri despre realizările colectivului în care lucrează sau despre lipsurile care se manifestă. Ei sint interesați, ca toți muncitorii de altfel, ca activitatea întreprinderilor să se desfășoare cit mai bine, să fie înlăturate lipsurile.

Așa este și tov. Ioan Ilie, mecanic de locomotive la Depoul din Arad. După un drum pe locomotivă are multe de scris. Cîte nu înfățișează în cale! Intors în depou găsește de asemenea lucruri noi. Lucruri care altora le scapă. Sint prea familiarizați cu ele. Dar intors de pe drum vezi lucrurile parcă cu alți ochi.

Tov. Ilie este un corespondent activ al ziarului nostru. În clișeu îl vedeți la locul său de muncă — adică lîngă locomotivă. Mai sint cîteva minute și expresul 24, condus de dînsul, va aluneca pe linia ferată. Înainte de plecare trebuie

Însă făcute mici pregătiri, trebuie să revizuiți părțile care ar putea pe drum să-ți „facă figură”. Iată-l pe tovarășul Ilie într-o asemenea situație. Ultimele pregătiri și trenul va porni... Drum bun, tovarășe Ilie!

Ajutor în muncă

Citesc cu regularitate presa locală și centrală și pot spune că multe din realizările mele în muncă se datorează îndrumărilor culese din presă și experienței în muncă a altor întreprinderi din industria mobiliei, prezentate de ziare.

Datorită îndrumărilor în muncă primite prin paginile ziarelor, în brigada U.T.M. nr. 2 de la hala de mașini — brigadă pe care o conduc — am aplicat metoda sovietică Nina Nazarova. Noi pregălim astfel tot materialul înainte de a începe lucrul, ne organizăm munca, pregătim sculele și firește, rezultatele sint acum mult mai frumoase. Planul brigăzii a fost depășit în luna aprilie cu 182 la sută, iar în cîntea zilei de 1 Mai brigada noastră a primit drapelul de brigadă fruntașă pe fabrică.

Presa ne-a ajutat mult în muncă. Dar nici în activitatea mea de sportiv nu m-a ajutat mai puțin. Prin presă am învățat să înlătur defectele jocului de fotbal remarcate la alți jucători. N-am pretenția că sint un sportiv desăvîrșit, dar mă străduiesc să devin un bun sportiv.

VASILE ILIEȘ,

frezor la fabrica de mobilă „Răsăritul” Pincota

Sezîsînd noul din viața uzinelor și fabricilor

În întreprinderile arădene ziarul nostru are numeroși corespondenți. Unii ne scriu mai mult, alții mai puțin. Sint însă mulți cei care și-au făcut un obicei lăudabil de a ne scrie despre tot ce este nou în întreprinderi, despre eforturile pe care le depun oamenii muncii pentru a da cit mai multe produse și de calitate superioară.

Tovarășul Teodor Socaci este tehnician la Atelierele T.C. C.F.R. Nu există eveniment sau realizare mai deosebită despre care să nu ne informeze fie în scris fie prin telefon.

Din domeniul gospodăriei comunale ne scrie deosebit de tovarășul Ioan Rîven, tehnician la Întreprinderea comunală a orașului Arad.

Și semnătura tovarășului Tiberiu Hotărân este frecventă în paginile ziarului nostru. Dînsul ne scrie din diverse domenii de activitate.

Deschiderea lucrărilor Conferinței orașenești U.T.M.

Ieri, la orele 14, în sala clubului uzinelor textile „30 Decembrie”, au început lucrările Conferinței orașenești U.T.M. Sint prezenți un mare număr de tineri delegați, reprezentanți ai organizațiilor U.T.M. din întreprinderi industriale, din comerț, din instituțiile și cartierele orașului Arad.

La lucrările conferinței participă tov. GHEORGHE BLAJ, prim-secretar al Comitetului orașenești de partid, precum și tov. GHEORGHE MICOTĂ, prim-secretar al Comitetului regional U.T.M.

După alegerea prezidiului conferinței, a comisiei de redacție a proiectului de hotărîri și a celorlalte organe de conducere ale conferinței, tov. VASILE IONESIE, prim-secretar al Comitetului orașenești U.T.M., a expus darea de seamă a Comitetului orașenești U.T.M. Apoi s-a prezentat raportul comisiei de revizie. Numeroși participanți s-au înscris la discuții.

Lucrările conferinței continuă în cursul zilei de azi.

Asupra lucrărilor conferinței vom reveni.

Adunarea închinată Zilei presei comuniste

Ieri după amiază, în sala de festivități a Sfatului popular orașenești, a avut loc adunarea festivă organizată de Comitetul orașenești și raional de partid, împreună cu redacțiile ziarelor „Flacăra roșie”, „Vörös Lobogó” și „România Liberă”, închinată Zilei presei comuniste.

Adunarea a fost deschisă de tov. Cornel Iașchevici, secretar al Comitetului orașenești P.M.R. Au prezentat referate, tovarășii: Gheorghe Tomoroga, redactor-șef al ziarului „Flacăra roșie”, Alex. Soos, redactor-șef al ziarului „Vörös Lobogó” și Alexandru Popescu, membru al colegiului de redacție al ziarului „România Liberă”.

În referate s-a arătat drumul parcurs de presa comunistă și contribuția ziarelor noastre la înfăptuirea hotărîrilor partidului. În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul o serie de colaboratori, corespondenți și cititori ai ziarelor, care au făcut valoroase propuneri îndeosebi în problema strîngerii legăturilor dintre ziar și cititori.

La adunare au participat numeroși colaboratori, corespondenți de presă, propagandiști, membri ai colectivelor gazetelor de perete, precum și redactorii al ambelor ziare locale.

Un spectacol de neuitat

Orașul nostru a avut ieri ca oaspete pe renumitul artist S.V. Obrazțov de la Teatrul central de păpuși din Moscova. Spectatorilor din Arad li s-a lăsat astfel prilejul de a vedea unul din spectacolele prezentate de acest mare artist alături de apreciat în lumea întreagă.

Recitalul lui S. V. Obrazțov

De obicei cititorul este obișnuit să înfățișeze într-o cronică o serie întregă de impresii ale cronicarului în legătură cu textul, interpretarea, vizuina regizorală, scenografică etc., impresii care întotdeauna sint apropiate de ceea ce crede el în calitate de spectator în legătură cu spectacolul.

Majoritatea spectatorilor care au văzut Recitalul lui S. V. Obrazțov au rămas, cred, cu impresia că acest spectacol cu toate că întrebunțează mijloace de redare cit se poate de simple, este un spectacol de înaltă ținută artistică.

Maestrul Obrazțov se apropie alături de multe de păpuși, o cunoaște alături de bine înclt poate exprima prin ea orice. În special mergînd pe latura satirică a unui spectacol pentru a duce la latura specifică artei păpușărești, transformă forma ușoară în care este îmbrăcat spectacolul într-un bogat conținut de idei exprimate la un înalt nivel artistic.

Fiecare număr din spectacol este realizat alături de interpretare cit și ca minune și realizare plastică a păpușii. Anecdotică numerelor este legată în special de romanele vechi, fabule sau chiar subiecte făcute de Obrazțov și care, așa cum am arătat mai sus, îmbracă haina satirei și izbutesc să transmită spectatorului imaginea artistică scîntătoare. Prezentarea spectacolului, simplă și convingătoare, fără prea multe amănunte, izbutește să lege numerele între ele și în momentul cînd al părăsît sala, după ce ai văzut acest spectacol care nu are nevoie de lumină, decor și corlîță, al sentimentul că ai asistat la un spectacol încheiat, că virtuozitatea interpretului a izbucnit să suplinească rolul pe care îl joacă în spectacol o serie întreagă de elemente ajutoare.

Este foarte greu să analizezi fiecare număr într-un spațiu alături de

restrîns, este greu să spui care din numere au fost mai reușite, care din personaje au fost mai convingătoare, mai ales că pînă la urmă S.V. Obrazțov are numere în care izbutește să te convingă mînuind numai două bile, suflulete păpușilor, cum spune el, sau prezentînd un număr, în care personajele sint chiar minile lui.

Iată, în Habanera, o cîntăreață care prin pasiunea dusă pînă la limită face din Don Jose-păpușă mai mult decît păpușă, înclt spectacolului din sală începe să-l fie milă de această jucărie în mîna cîntăreței care sfîrșă totul cu pasiunea ei tumultoasă. Obrazțov spune în prezentare că ideea acestui număr i-a venit tocmai de la faptul că fusese marior la spectacole în care Carmen era interpretată ca o adevărată tigroaică a pasiunii.

„...Și leul nu l-a mîncat pe lepură, nu pentru că mirosea a vin și lă nu-l plăcea mirosul, dar îl plăcea grozav să fie perlat” acestea sint cuvintele prin care maestrul Obrazțov explică numărul lepură și leul. În cite fabule, schițe și numere de estradă nu am încltuit această idee? Rar însă alături de bine exprimată ca în acest număr de păpuși. Cit de convingător în mișcări este lepu-re beat! Ce imagine artistică este momentul în care pe marginea paravanului apare laba puternică a leului care spulberă tot elanul lepură-șului beat! Am băut în cîntea ta, în cîntea soției și copiilor tăi pentru că te iubesc neapuse” — spune lepurășul care pînă acum se lăudase că îl va jupui, de viu, pe leu. La desprîșire li sărută fiecare ghiară în parte, fiecare ghiară care ar fi putut să-l sugrume dacă leului nu i-ar fi plăcut grozav să fie perlat...

Recitalul are și numere tari, numere senzaționale. Spectatorului, care se duce la circ în speranța că odată și odată va asista la un număr

de dresură în care îmblînzitorul este mîncat de leu, îl face Obrazțov hăit-rul prezentînd acest număr. În acest mod, spune Obrazțov, va avea oca-zia acest iubitor de senzații tari să asiste la o astfel de scenă, măcar la teatrul de păpuși dacă nu la circ.

Numărul bețivului, care bea de fericire cînd este iubit și bea de durere cînd nu mai este iubit, este deose-bit de interesant alături de interpretare cit și ca realizare a păpușii. În acest număr Obrazțov întrebunțează păpușa pe mîna cu fața mobilă, avînd prin urmare mimică. La fel de interesantă este rezolvarea păpușilor pe cap, ca: leul și cîntăreața. Contrastele pe care maestrul Obrazțov li întrebunțează în unele numere întrebunțînd recuzită la mărime naturală este deosebit de reușit și întregeste imaginea artistică.

Pînă de dragălașenie și deosebit de spiritual, fără a fi vulgar, numărul cu adormirea copilașului te farmecă. Recurgînd la același contrast arătat mai sus, Obrazțov alătură convingător omul păpușii și la un moment dat acorzi aceeași încredere omului și păpușii care nu se deosebesc ca expresivitate.

Și pentru că vorbeam la început că într-o cronică este vorba de impresii în legătură cu interpretarea, textul, decorul etc., impresia spectatorului care a văzut Recitalul lui Obrazțov — spectacol fără decor, lumină și avînd un singur interpret — rămîne în legătură cu acest unic interpret. Personalitatea artistică a lui Obrazțov, puterea lui de convingere prin interpretare, spiritul fin al textului și plastică reușită a păpușilor au impus acest spectacol nu numai în U.R.S.S. ci și în alte țări. Recitalul lui Obrazțov a fost văzut în China, Polonia, Cehoslovacia, Germania, Franța și în multe alte părți și a fost deosebit de apreciat.

Obrazțov și Teatrul central de păpuși din Moscova a scris în istoria păpușarilor din întreaga lume o pagină demnă de admirat și urmat.

C. FRANGOPOL,

regizor la Teatrul de marionete „Prichindel” din Arad

Profesorul universitar Gh. Petrescu din București va vorbi azi despre

Anul geozic internațional

Mai sint puține săptămîni pînă la începerea Anului geozic internațional. În țara noastră, ca și în întreaga lume, oamenii de știință au făcut pregătiri intense pentru acțiunile și cercetările științifice care se vor desfășura în cadrul acestuia.

Dar Anul geozic internațional interesează nu numai pe oamenii de știință, ci el stîrnește interes în cercurile cele mai largi ale oamenilor. Pentru cei ce doresc să afle amănunte asupra Anului geozic internațional va avea loc azi, la orele 11, o conferință publică în sala de festivități a Sfatului popular orașenești.

Conferința va fi încltă de profesorul universitar Gh. Petrescu din București.

PAGINA CULTURALĂ

Un succes al Teatrului de stat din Arad

„CAVALERUL MUT” de HELTAI JENŐ

Mulți oameni de artă străini s-au abătut pe meleagurile noastre în vremea din urmă și mulți dintre ei noștri au pornit de aici, de la poalele Carpaților, în cele patru părți ale lumii, ducând cu ei o fărâmiță din gândirea și simțirea poporului român. Toți aceștia, care au plecat sau care au venit, au purtat cu ei de la o țară la cealaltă în afară de solia artei lor cîte un mesaj de simpatie, fiind demni ambasadori ai unor cauze nobile: cunoașterea reciprocă, înțelegerea, prietenia și pacea între popoare. Acelorași frumoase țeluri le slujește și prezentarea pe scenele noastre a unor lucrări de autori străini și față de Teatrul de stat din orașul nostru a avut laudabila inițiativă de a face cunoscută publicului românesc o reușită piesă — „Cavalerul mut” de Heltai Jenő — din literatura dramatică a poporului maghiar vecin și prieten. Această închinătoare comedie, care în cei 21 de ani care s-au curs de la premieră pînă astăzi a cunoscut altele serii de electrizant succes și altele strălucite interpretări, a pus colectivul teatrului nostru în fața unui examen dificil, pe care trebuie să o spunem chiar de la început, l-a trecut cu cîntec. Independent de cîteva scăpări și distonanțe pe care vom încerca să le arătăm aici, spectacolul în ansamblu ne oferă o delectare de zile mari.

Poate că unii sceptici și pedanți își vor pune întrebarea: dar ce ne aduce nouă această piesă? Ce ne interesează pe noi oamenii veacului XX, preocupati de altele probleme grave, o anacronică poveste de dragoste — fie ea și neobișnuită — între o nobilă trulașă și un cavaler medieval?

El bine, ne aduce o concepție luminoasă și sănătoasă despre viață, ridiculizează sub ochii noștri prejudecățile, orgoliul și ipocrizia, răsună într-însa un imn închinat dragostei și în sfîrșit ne aduce o pildă de loialitate bărbătească și statornicie din care tineretul nostru n-are decât de învățat. Nu întâmplător și-a plasat autorul acțiunea spre sfîrșitul veacului XV în orașul Moncalieri din Piemont. Spiritul larg și luminos al Renașterii italiene, triumf în piesă asupra concepțiilor înguste și neghioabe.

Zilia Duca, nobila italiancă văduvă, e inteligentă, frumoasă, tinăra. E o femeie făcută să se bucure de viață și să dăruiească bucurie. Cu toate acestea cînd vinează cavaler ungur Agardi Peter și măturăsește dragostea ea, Zilia, pe care o educație bigotă și imbecilită o face să creadă că pentru a-și păstra prestigiul trebuie să renunțe la dragoste, îl respinge cu trufie. În nemărginita ei vanitate acceptă să-l dea sîrului de adio doar cu prețul unei cumpilte condiții. De teamă că nu cumva cavalerul să se laude cu isprava sa, îi cere să tacă timp de trei ani.

Cînd însă înlătă, ademenită de glorie și... îndrăgostită ea vrea să-l dezlege de jurămînt, se izbește de țărița de caracter a tînărului viteaz. Zilia, după ce a luat o lecție usturătoare, se regăsește. Într-o hală de doileu pretențioasă dar sinceră pe care o poartă la început și rochia de mireasă de la sfîrșit, Zilia străbate un drum pînă la sine însăși: din catolică la ipocrită și chiar crudă prin orgoliu, devine o femeie sinceră și curajoasă. E izbînda omenescului, a sincerității, a tinereții și a dragostei.

Acest sens l-a înțeles foarte bine regizorul Dan Radu Ionescu care, în colaborare cu decoratorul Francisco Toth, a realizat un cadru admirabil și sugestiv pentru desfășurarea acțiunii, învîluind-o într-o atmosferă de poezie.

Încăperea din palatul Zillei cu aceea „loggia” care privește în stradă e sumptuoasă și totodată grațioasă, trădînd adevărată fire a stăpînit, în ciuda cîtorva obiecte de o austeritate ostentativă (portretul îndoliat al soțului răposat, crucifixul, sfenicele) puse de ochii lumii. La fel de expresiv e decorul cetății austriece Hainburg, unde Matias Rex o primește pe Zilia, precum și turnul mohorît al cavalerului și închinsoarea.

Ingenioasele rezolvări prin care perspectiva spectatorului se prelungește dincolo de limitele scenei (orașul văzut din palatul Zillei, cerul înstelat care se întrezărește pe sub bolta de la intrarea turnului și transparența zidului care ne îngăduie să urmărim reacțiile Zillei ascunsă într-o nișă, atenuează puțin impresia de înghesuială pe care o dă spațiul restrîns. Privind toate acestea nu pu-

tem să nu regretăm, gîndindu-ne ce defect ar fi avut pe o scenă de dimensiuni normale care ar fi îngăduit decorului o respirație mai largă.

Și fiindcă sîntem la capitolul acesta o atenție specială merită costumele de epocă, create de Edith Mezel cu atîtă fantezie și bun gust. Dacă i s-ar putea totuși reproșa ceva, ar fi poate beția de culori care — tot din cauza lipsei de spațiu — devine la un moment dat amețitoare.

Toate aceste elemente de decor bine gîndite și realizate cu un remarcabil simț artistic n-ar fi avut însă valoare, ba dimpotrivă ar fi produs o impresie penibilă dacă n-ar fi constituit totuși numai un cadru pentru o interpretare de calitate.

Un valoros grup de actori, îndrumați de o regie competentă și originală, au dat viață personajelor înmaginate de Heltai Jenő.

CRONICĂ TEATRALĂ

Fără doar și poate rolul cel mai complex și interesant al piesei este cel al Zillei. Aceasta e femeia atrăgătoare și plină de contradicții, a cărei trufie îl înfrîntă pe cavaler. Coca Ionescu, (Zilia), în afară de faptul că a adus în scenă o prezență decorativă, a jucat nuanțat, frumos și inteligent, cu o dicțiune aleasă care a scos în relief valorile textului. Purtînd cu ușurință costumele complicate, a evoluat pe scenă cu siguranță și grație.

De altfel mișcarea tuturor actorilor a fost îngrijită și aiel regizorului și-a dovedit încă odată talentul său de plastician atent la detaliile formei. S-au înfiripat în anumele momente tablouri compuse cu ochi de pictor, care au trezit emoții estetice, de la pildă scena de dragoste de la picioarele turnului, grupul Zillei cu prietenii ei și încă multe altele. Pentru ea acestea să nu pară însă nici o clipă artificiale, ci să izvorască fire din text și situații, trebuie și o mare spontaneitate de gesturi.

Vasile Cosma, în rolul lui Agardi Peter, a avut înfățișare de autentic cavaler maghiar. Po lungă replicile sale, are un lung rol „mut” — ceea ce și mai greu încă — și trebuie să recunoaștem că, tăcînd, a reușit să spună totuși foarte multe lucruri: clocește pasiunea de-abia reținută a viteazului sub aparența de nelindupăcată nepăsare pe care și-o impune cu o voință de fier.

Beppo, scutierul cavalerului, în înfrînșarea lui Mișu Drăgoi e o figură ce cucerește nămaidecît simpatia noastră. Actorul l-a tratat cu mijloace puțin deosebite de cele obișnuite pentru acest rol. În locul unui om mai în vîrstă, viclean și experimentat care l-a jucat întotdeauna pe Beppo, avem de-a face de data aceasta cu un flăcău ager la mîntie, cu un vesel și înimos col al îndrăgostiților.

Vasile Varganici nu s-a acomodat însă cu figura lui Matias. Știm că Vasile Varganici e un actor talentat și multilateral care a rezolvat cu succes roluri diferite, dar nici el nu poate juca cu egală pregnanță în toate genurile. S-a făcut aici o greșeală de distribuție, credem.

Beatrix, interpretată de Marina Bașta, e fermecătoare în ciuda rolului mic și în ciuda poate chiar a înfrînșării autorului, care n-a vrut să facă din regina cu tendințe italienezante un personaj prea agreabil. Totuși nouă ne place așa cum este.

Foarte simpatice sînt confidențele Zillei (Silvia Tabacu, Elena Cîmpeanu Drăgoi și Emilia Diana Mihul). Celelalte personaje au întregit spectacolul cu interpretări adecvate. O remarcă numai pentru Tîrbi, ne-bunul curții (Petre Pintilie): gestu-

cularea sa exagerată acoperă cîteva aluzii din replicile sale care nu sînt lipsite de tîlc și de umor.

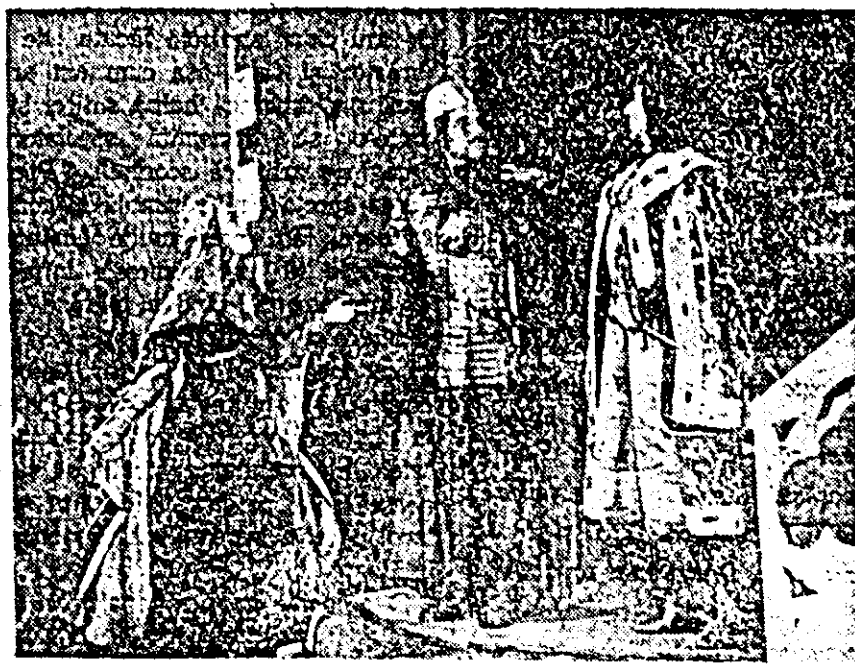
În ce privește traducerea lui Alexandru Andrișoiu, acesta a pus la îndemna actorilor o versiune românească fidelă, curgătoare și muzicală. Se poate controla cu originalul în mîna paragraf cu paragraf și vom vedea că traducătorul n-a greșit nicăieri, n-a schimbat nici un sens.

Și totuși, în mîntia interpretărilor s-a strecurat o ezitare care l-a frîmțat multă vreme și al cărei ecou s-a făcut ușor simțit încă și la spectacolul de premieră: este oare „Cavalerul mut” o comedie sau o dramă? De unde această îndoială? Doar autorul o numește clar: comedie. Evident că pe de o parte și din cauza unor situații din piesă care frizează tragedia, chiar dacă pe urmă se rezolvă favorabil. O parte din vină o are și traducătorul, care n-a reușit să se identifice pe deplin temperamental cu autorul. Heltai Jenő ocupă în literatura maghiară un loc aparte. Versul său are — pe lângă lirism și perfecțiune clasică — o grație jucăușă, galantă, puțin ironică captivită cu îngăduință și umor discret. Aceste nuanțe, lipsind pe alocuri, unele replici au primit o rezonanță mai gravă și de aici nelămurirea. „Cavalerul mut” este fără îndoială o comedie, dar nu o comedie la care se rîde cu toată gura ci una care descrețește frunțile și lo însemnează, aduce zîmbetul pe fețele spectatorilor, înduioșează și provoacă anumele reflecții. Nu va fi greu să se facă mici retușări și sublinieri, lăsînd în momentele oportune să se întrevadă la suprafață faptul că pe-depsirea Zillei este o înscenare. Cu siguranță că pe parcursul spectacolului a cîștigat atunci în violență și supleție, dar trebuie procedat cu grijă pentru a nu bagateliza totuși frumusețea pasajelor lirice.

Muzica lui Alexandru Adorlan, foarte melodică și caracteristică, e folosită și dozată cu pricepere în economia piesei. Ce păcat însă că sonorizarea defectuoasă o compromite. Un cuvînt de laudă merită și programele cu aspect festiv, tipice cu această ocazie.

În concluzie: un spectacol reușit, demn de tradițiile sale. Nu trebuie să îl înmărmăsim pentru a prezice un lung șir de reprezentații de succes.

STELA GABOR

URCUȘ

Mă aflu-n primăvara vieții mele
Și-mi ard pe pîlta frunții multe vise.
Pe umeri port un sac cu amintiri
Și-n suflet mîl de cîntec nescris.

Cimpla, fluturîndu-și lung platanul,
M-a legănat la stîlul ei dulcos;
M-a strîns în mîlca Mureșul toți anii
Spre Dunăre ducîndu-mi-i în jos...

Și-mi amintesc de-o noapte înstelată:
Văia în mine-un cînt necunoscut,
Un cînt ce nu l-am auzit vreodată,
De cine știe ce străbun, pierdut.

A fost un vis? Eu — ce a fost — nu știu;
Dar am simțit că-n suflet mi se-mplîntă,
Că-mi curge-n vine ca un fluviu viu,
Că brad și om și ape-n mine cîntă.

Un munte alb se profilă în zare
Chemîndu-mă la el cu glas de-aramă...
Îi ascultam nostalgica chemare;
Și am pornit spre el fără de teamă.

M-am călîrat pe stîncile-i abrupte,
În jur plouau neînțelese șoaapte,
Urzite pe-ale cetinii lăle...

De-atuncia ure mereu, și zi și noapte,
Înclîns la briu cu un șerpăr vîrjit
Ca Făt-Frumos cu șorful Cosînzenei.
Pegasul meu cu vise potcovit,

În drumu-i cu copilă sîrmă stentil.
M-așteaptă sus, sub poala de azur,
Pe culmea cea pleșuoasă și sîhastră,
Cetatea poeziei — alb contur.

Cu flămuri și cu torțe la fereastră,
Mi-am pus merinde dragostea de țară
De oameni... Și în braț port spada urii
Ce-o fulger de mîntîmpină vreo țară,
De-mi iese-n drum, mugînd, Muma-Pădurii.

Ca vîntul ce se zgîrie prin ulmi,
Mă sîngeră ades pîdurea deasă.
O, nu-i deloc ușor s-ajungi pe culmi,
Urcușul nu e neted ca o masă!

Sînt colți de stîncă ce m-ar vrea răpus.
Mă opîntesc... alunece... drumu-i greu...
Dar știu că voi răzbate pînă sus,
Căci urc odată cu poporul meu!

CONTRAST

Salcia plînge într-una,
Uriș proiectată pe zare.
Din ce sîntini de melancolie
Tristețea și-o soare, oare?

Alături, un măr înflorit,
Mărunt — de o schioapă abia —
Cu primăvara animală-n ramuri,
Tîl, cum mai ride de eal...
Tîl, cum mai ride de eal...

D. RACHICI

Convorbire cu acad. Victor Eftimiu

Am avut plăcerea zilele trecute să stăm de vorbă cu acad. Victor Eftimiu, cu ocazia vizitei pe care a făcut-o la Teatrul de stat din Arad. Binecunoscut de arădeni alături din prodigioasa-i activitate literară cit și de la șezătorile literare ținute în orașul nostru, maestrul Eftimiu în ciuda anilor — de curînd a împlinit 50 de ani de activitate creatoare — lucrează cu un avînt sporit în primele rînduri ale frontului literar.

Viu de la Timișoara unde am fost invitat la premiera operei realizată după piesa mea „Înșiră-te mărgărite”, muzica fiind compusă de Hermann Klee. Am fost plăcut impresionat de muzica foarte reușită a compozitorului timișorean și de spectacol în ansamblu. O mențiune deosebită pentru regia artistică semnată de tînăra regizoare Marla Banu, care a dat dovadă de talent și fantezie remarcabilă. Umblînd în regiune n-am putut face să nu vin la Arad, oraș cu vechi tradiție culturală de care mă leagă multe amintiri. În mod special am venit la teatrul vostru. Am satisfacția să constat că aveți un repertoriu de calitate și un colectiv talentat care urmează o linie ascendentă. Afirmarea mea o întărește și prezența la Arad a vechilor mele cunoștințe, actorii Romeo Lăzărescu, Nicu Antoniu, Elena Bodî, N. Mîlușă și alții.

Discuțăm mai departe. Revenim la problema repertoriului, la piesa maestrului Eftimiu „Omul care a văzut moartea” jucată și pe scena noastră. Maestrul se interesează de primirea făcută piesei de publicul din oraș și din regiune unde piesa s-a jucat în turnee. La rîndul nostru punem întrebări:

— Ce se mai joacă în prezent din opera dvs. pe scenele din țară?

— În afară de piesa „Omul care a văzut moartea”, care se mai joacă în cîteva orașe, mai există în repertoriul teatrelor: „Înșiră-te mărgărite” la Teatrul de stat din Brăila, „Doctor Faust vrăjitor” la Teatrul Național din București. La Opera din Cluj se reprezintă „Pană Lesnea Rusă”, libretul scris de mine, muzica

aparținînd lui Paul Constantinescu. Este vorba de o evocare istorică din vremea domniilor fanariote în care am căutat să redau un fragment din lupta pentru libertate a poporului asuprit.

— În afară de dramaturgie la ce ați mai lucrat în ultima vreme?

— Am terminat de curînd romanul „Pe urmele zîmbrului”, ce apare în fascicule, fiind tradus și în limba maghiară. Am predat la E.S.P.L.A. un volum de poezii intitulat „Oda limbii române” reprezentînd o eugere amplă din activitatea mea poetică. Asta cu privire la trecutul apropiat și la prezent. Cît despre viitor, planurile sînt destule.

Maestrul Eftimiu ne privează de favoarea de a mai pune întrebări privind planurile de viitor. Nu este greu să întrezărim modestia și discreția care-l caracterizează pe scriitor.

... Ne-am despărțit de maestrul Eftimiu curînd după aceasta. Reproducînd în această notă părțile din convorbire care pot prezenta un interes general, am căutat să compensăm regretul firesc pe care l-am avut la despărțire.

CORNEL MAIOR

Note de lector

Petre Stoica: POEME

Poemele din placheta de debut a lui Petre Stoica — apărută recent în E.S.P.L.A. — relevă aleasa sensibilitate poetică și simțul de observație acut cu care este înzestrat acest foarte tînăr poet.

Poezia sa juvenilă, cu limpezime de cristal, e izvorâtă cu precizie din percepții vizuale, în care predomină senzațiile de culoare:

„Gutui galbene,
struguri albaştri
— toate-nvelite în aur de soare”

notează poetul, impresionat de frumusețea sîrbătoarească a toamnei cu rod bogat, cu zile mari, luminoase și calmie.

Cu o asemenea înzestrare, caldă iubire a poeziei pentru paleta multicoloră a naturii e prea firesc, surșurile sale sînt gingașe pastele în care galbenul florilor-soarelui, roșul ațător al macului, auriul holdelor nesfîrșite, albul imaculat al norilor, colorila diafană ale curcubeului, invitat să fie furate de pe înfrînsul cîmpilor și al cerului și trecute pe pînzele unui pictor-poet.

Dar firea nu are numai valori estetice. În ea sălășluiesc uriașe puteri generative: sub stropii mari de ploaie plantele, florile reînvie, sorb seva nouă a pămîntului și în semine se pregătesc noi geneze:

„Vîntul trîntește poarta, țerestere,
copacii se închină în fața omului
noaptea ieșit în bădălură.
Cu palmele întinse nădră primii stropi de ploaie
și inima arde: ieri a făcut arătura,

azi a pus semine,
mîine seminele vor încoți.”

În plin miracol al naturii — se înfrîncează dragostea:

Viteala cu căței

Unde sfîrșește pustiul de MIRCEA ZACIU

Editura Tineretului a publicat de curînd scenariul literar al tînărului scriitor clujean Mircea Zăciu, intitulat „Unde sfîrșește pustiul”. Scenariul oglindește destinul unui proaspăt absolvent de liceu, venit din provincie cu gîndul de a urma universitatea într-un „oraș strălîn, pe care-l presimțea haotic, dușmănos”. Martor și participant la lupta care are loc între studenții democrați și așa zîșii „studenți liberi”, Pavel Iuga, după numeroase înfrîmări, va înțelege că singura politică justă este politica frontului democrat universitar și se alătură acestuia.

Autorul a reușit să redea cu multă convingere atmosfera încordată, de luptă aprigă dintre cele două tabere. Figuri ca profesorul Darabani, Răgace — șeful partidului țărănist din localitate — părințele Justin și alții rămîn în memoria cititorului ca exemplare tipice ale faunei reacționare, spre deosebire de alte personaje ale scenariului, ca studenta magnană Emi sau Sami Grosman, care emoționează cititorii prin modestie.

Serisă cu multă căldură, cartea înlesnește tinerilor cititori cunoașterea unor momente din viața studențimii în anii consolidării puterii populare.

„Pînă-n toamnă am ieșit pe cîmp.
Culoași pe țară citeam poeme,
ascultam cîntecul cucului
care-n pîdure încerca să ne chema.”

Iubirea ne-o păzea o floare-a soarelui
clopot de lumină, peste noi aplecată.”

Cu florul dragostei și mîreasma holdelor în suflet, poetul adolescent înfrîntese faptul groaznic al războiului.

... dar au început să latre mitraliere, poate cîinii speriați
și negrele tancuri veneau din pîduri, peste înfrînsele mîrșite.

Alături de cei căzuți pentru apărarea patriei și pentru o viață nouă îngropată și copilăria poetului.

„Lîngă zidul înroșit de-amurg
am stat pînă tîrziu — copilăria
a fost și ea-ngropată, lîngă soț dați, în sîngerul asfîlțit.”

Tînărul Petre Stoica își aduce adesea aminte de copilărie. Dar în fața lui adastă maturitatea și viitorul; un nou soare — al păcii și al muncii — a răsărit:

„Vultur de jărată
soarele
încet se ridică pe cîlină.
Roșii sînt spicele,
chipul fratelui meu
așezat pe combină.

Roșu e soarele zorilor,
roșu ca inima omului.”

Într-o roșie a poeziei este deschisă să norilor zori și strunele versului său se pregătesc să le cînte împlinirea:

„azi a pus semine,
mîine seminele vor încoți.”

Să așteptăm truda nouă a poeziei și neîndoielnica frumusețe a stihurilor sale de miine.

- 4 mecanici reparații utilaje
- 2 tractoriști rutieri
- 1 spălător gresor auto
- 3 muncitori necalificați

Tronca evenimentelor internaționale

In prietenie și înțelegere rezidă forța noastră

La invitația guvernului R.D. Germane și a C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, o delegație guvernamentală și de partid a R.P.R. a făcut o vizită oficială în R.D. Germană. Rodnicele tratative care s-au desfășurat între 24-28 aprilie în R.D.G., precum și semnarea Declarației comune a guvernului R.P.R. și R.D.G. și Declarația comună a P.M.R. și a P.S.U.G. constituie o contribuție importantă la întărirea prieteniei romino-germane, la întărirea continuă a unității tuturor statelor care fac parte din marele lagăr socialist.

Poporul român, care în ultima jumătate de veac a avut de suferit în două rânduri de pe urma războaielor dezlănțuite de militarismul german, este alături de R.D. Germană în lupta împotriva relinverii forțelor revanșarde și agresive și sprijină cu toată hotărârea eforturile ei pentru crearea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace.

Succesele R.D. Germane, creșterea prestigiului ei internațional, lupta pe care o duce cu consecvență pentru unificarea pe cale pașnică și democratică a poporului german exercită o puternică influență nu numai asupra situației din Germania ci și asupra situației din întreaga Europă.

Întărirea prieteniei dintre poporul român și forțele socialiste și patriotice ale poporului german servește intereselor naționale ale ambelor popoare, intereselor păcii și socialismului.

Declarațiile semnate la Berlin acordă o mare atenție evenimentelor internaționale — față de care cele două delegații au un punct de vedere comun. Unitatea de vedere în problemele internaționale are o deosebită importanță pentru eforturile pe care le fac țările iubitoare de pace de a împiedica dezlănțuirea unui nou război.

Subliniind în Declarația comună că milităm cu consecvență pentru rezolvarea pașnică a problemei germane, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, pentru dezarmare și interzicerea armelor atomice, guvernul R.P.R. și R.D.G. arată că față de uneltirile agresive ale imperialiștilor americani și ale revanșardilor vest-germani sînt hotărâte să întărească capacitatea de apărare a țării lor, să mențină și să consolideze Tratatul de la Varșovia împreună cu celelalte țări participante. În Declarația celor două guverne se subliniază că: „Orice încercare de a ataca Republica Democrată Germană va întâlni rezistența hotărâtă a întregului lagăr socialist și a tuturor popoarelor iubitoare de pace”.

Denunțînd caracterul primejdios al proiectelor de așa zisă unificare a Europei: „piața comună” și „Euratomul”, att R.P.R. cît și R.D.G. declară că realizarea acestor planuri vor duce la adîncirea scîndării Europei și vor constitui o nouă piedică în calea unificării Germaniei. În locul acestor proiecte, cele două state propun o colaborare economică și în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice între toate țările europene.

Declarația celor două guverne acordă un loc important problemei unificării Germaniei. Se știe că principala piedică în calea reunificării Germaniei ca un stat democrat și iubitor de pace o constituie politica guvernului R.F. Germane de remilitarizare, de înarmare ei cu arma atomică, de participare la blocuri agresive și de

înăbușire a drepturilor și libertăților democratice. O propunere care ar putea contribui la rezolvarea pașnică a problemei germane este aceea reamintită în declarație — cu privire la crearea unei zone europene de limitare controlată a înarmărilor. „Ambele guverne — se spune în declarație — acordă o mare importanță unui astfel de sistem de securitate colectivă din care ar putea face parte cele două state germane. Aceasta ar ușura calea spre rezolvarea pașnică a problemei germane”. Recunoașterea și sprijinirea R.D.G. de către toate statele ar întări forțele păcii și socialismului.

În Declarație se arată că dezvoltarea relațiilor politice, economice și culturale între R.P.R. și R.D.G. corespunde intereselor naționale ale poporului român și german. Astfel s-a convenit să se încheie un acord comercial pe termen lung pentru anii 1958-60 și să se lărgască colaborarea economică și tehnico-științifică în special în domeniul industriei chimice. În scopul creșterii producției agricole s-a hotărât să se încheie înțelegeri de colaborare în domeniul agriculturii.

Declarația comună a P.S.U.G. și a P.M.R. se ocupă de cele mai importante probleme ale mișcării muncitorești internaționale și exprimă ferma hotărâre a celor două partide de a contribui la întărirea continuă a unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică — centrul incontestabil al mișcării muncitorești revoluționare internaționale, — de a contribui la întărirea unității acestei mișcări.

Tratatulvele romino-germane s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și sinceritate, de înțelegere reciprocă și coeziune frățească. Unanimitatea și solidaritatea în aprecierile celor două țări care s-au manifestat în cursul tratativelor, sînt caracteristice pentru toate țările strîns unite prin țelul comun al construirii societății socialiste și comuniste.

O primejdie pentru pace

În zilele de 2 și 3 mai s-a desfășurat la Bonn sesiunea Consiliului N.A.T.O. la care au participat miniștrii de Externe ai celor 15 țări membre ale pactului Atlantic.

După cum se știe, sesiunea de la Bonn s-a ținut la dorința expresă a guvernului federal care urmărește să contracareze opoziția poporului german față de transformarea Germaniei occidentale în principala bază atomică a N.A.T.O.

În ce privește alegerea Bonnului pentru recenta sesiune, Dulles a ținut să precizeze că „hotărârea de a ținut sesiunea pactului Atlantic la Bonn pune accentul asupra caracterului de partener cu drepturi depline al Germaniei occidentale în cadrul alianței”. În legătură cu aceasta, Dulles s-a felicitat pentru faptul că va avea prilejul să abia o serie de întreveneri cu cancelarul Adenauer și cu ministrul de Externe vest-german, von Brentano. Doel reies clar intențiile războinice ale S.U.A. îndreptate împotriva țărilor lagărului socialist.

Pe ordinea de zi a sesiunii a figurat problema înzestrării cu arme atomice a țărilor pactului Atlantic. Este cunoscut faptul că la începutul acestui an, Consiliul N.A.T.O. a anunțat oficial că S.U.A. și-au luat obligația să dozeze forțele armate atlantice cu proiectile teleghidate și că în numeroase țări vest-europene vor fi instalate baze militare atomice. Această hotărâre a S.U.A. a provocat o largă mișcare de protest în numeroase țări

membre ale pactului Atlantic și în primul rînd în Germania occidentală. Mișcarea de protest împotriva Bundeswehrului și a înzestrării acestuia cu arme atomice a luat o amploare deosebită mai ales după avertismentul celor 18 savanți vest-germani asupra primejdiei unui război atomic și după recenta notă sovietică adresată guvernului federal. Neputînd să nu țină seama de starea de spirit ce predomină în rîndurile populației vest-germane, cancelarul Adenauer a încercat o manevră de ultima oră, menită să ducă în eroare opinia publică. Majoritatea ziarelor vest-germane relatează declarația lui Adenauer în legătură cu nota sovietică, cum că Germania occidentală nu posedă arme atomice.

Ziarul „Neues Deutschland”, de mîscind manevrele lui Adenauer într-un articol intitulat: „Minciuna are picioare scurte”, arată că cercurile politice de la Bonn consideră această declarație a cancelarului federal ca „cea mai ridicolă și primejdioasă încercare făcută pînă acum în vederea înșelării opiniei publice asupra planurilor de război atomic ale guvernului federal”.

Ordinea de zi a sesiunii de la Bonn a mai cuprins așa zisa „problemă a țărilor socialiste” (cu alte cuvinte noi uneltiri și planuri împotriva țărilor de democrație populară și a Uniunii Sovietice), problema Orientului apropiat, în special evenimentele din Iordania (recunoașterea decii a caracterului agresiv al N.A.T.O., exprimat în cazul de față prin amescul S.U.A. în evenimentele din Iordania). Au mai fost discutate problema reunificării Germaniei, problema reducerii efectivelor forțelor armate britanice din Germania occidentală. De asemenea pe ordinea de zi a mai figurat printre altele și problema conferinței pentru dezarmare de la Londra care prezintă o importanță cu totul specială pentru strategia atomică a N.A.T.O., în urma ultimei propuneri sovietice privind încetarea sau suspendarea temporară a tuturor experiențelor cu arma atomică.

Actuala sesiune a N.A.T.O. a avut și scopul de a atenua într-un fel sau altul criza din sinul alianței atlantice care, după cum recunoșc și cei mai zeloși adepți ai politicii atlantice, s-a agravat în mod serios în ultimul timp, în urma activității febrile a S.U.A. de înălturare a aliaților lor anglo-francezi din Orientul mijlociu și apropiat. Dar sesiunea n-a reușit să aplice divergențele ce dezlînă pe membrii săi. După cum rezultă din comentariile agenției vest-germane D.P.A. între participanții la sesiunea N.A.T.O., au apărut noi divergențe în legătură cu „destinația sacrificiilor financiare care sînt cerute țărilor membre ale N.A.T.O.”. În ciuda contradicțiilor și divergențelor care s-au manifestat de la bun început, conferința de la Bonn reprezintă un pericol pentru pace în Europa. Actuala sesiune s-a caracterizat printr-o nouă tendință de intensificare a cursei înarmărilor, prin pregătirea de noi planuri militare îndreptate împotriva lagărului socialist.

Consiliul de aceasta, lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică va fi vigilent față de uneltirile agresive ale puterilor occidentale și întărindu-și capacitatea de apărare, va fi gata oricînd să dea o ripostă categorică oricărui agresor.

Unitatea și coeziunea lagărului socialist constituie o bază trainică și sigură în menținerea păcii și securității popoarelor și ea va împiedica realizarea oricăror planuri ale politicii atlantice agresive.

C. LUSTREA
I. IOVĂNESCU

Reglementare pașnică în Algeria

PARIS 4 (Agerpres). — TASS anunță:

În legătură cu apropiata ședință a Consiliului Național al Partidului Socialist Francez, care va avea loc la 12 mai, 12 deputați socialiști și alți 7 reprezentanți ai acestui partid de guvernămînt din Franța au adresat secretariatului partidului o scrisoare cerînd ca ea să fie discutată la ședința Consiliului Național. În scrisoare se spune că rezoluția cu privire la reglementarea pașnică a proble-

mei algeriene, aprobată în vara anului trecut la Congresul partidului socialist care a avut loc în orașul Lille, nu se aduce la îndeplinire. Autorii scrisorii propun Consiliului Național al partidului „să ceară ca în sfîrșit să fie luate măsuri pentru schimbarea politicii în Algeria și restabilirea încrederii maselor de algerieni, ceea ce constituie o condiție necesară pentru o reglementare pașnică și pentru stabilirea de relații noi între toate elementele populației algeriene, precum și între Franța și Algeria”.

cat la Budapesta după ce a primit de la șeful său englez, Johnson, documente pe numele unui medic al Crucii Roșii internaționale. Insuși acuzatul a recunoscut că sosind la Budapesta „a luat în primul rînd legătură cu serviciul său la misiunea engleză”. În afara îndeplinirii sarcinilor de spionaj, A. Skala, după cum a declarat chiar el, a participat direct la atacul contrarevoluționar armat.

Noi dovezi ale amestecului imperialist în putchul contrarevoluționar din Ungaria

VIENA 4 (Agerpres). — Zarele vieneze anunță procesul unui omarec Albert Skala. În cursul judecării procesului a reieșit că A. Skala este un spion englez, care în perioada putchului contrarevoluționar din Ungaria a fost trimis la Budapesta, unde a acționat din însărcinarea serviciului secret englez.

După cum se anunță, Skala a ple-

PENTRU DEZVOLTAREA RELATIILOR CU R.P. CHINEZA

PEKIN 4 (Agerpres). — China Nouă anunță:

După cum se anunță din Bangkok, liderul partidului Sriaria Matrai, a cerut guvernului thailandez să recunoască Republica Populară Chineză. Într-o declarație pentru presă, liderul acestui partid, Naichab Chaisong, a spus că el este convins că China este o țară iubitoare de pace care nu nutrește planuri agresive împotriva altor țări. El a salutat recenta hotărâre a guvernului thailandez de a ridica controlul asupra comerțului cu China și de a permite reprezentanților unor organizații obștești să viziteze R.P. Chineză. Naichab Chaisong și-a exprimat speranța că tot mai mulți cetățeni thailandezi vor vizita China. În continuare, el a arătat că partidul său se pronunță pentru modificarea actualei politici externe a guvernului și orientarea ei spre o politică de neutralitate.

DIN TOATĂ LUMEA

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

Vizita la Pekin a delegației Marii Adunări Naționale a R. P. R.

PEKIN 4. Corespondentul Agerpres anunță:

În cursul zilei de 3 mai, delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. și delegația Sfatului popular al orașului București, în frunte cu tovarășul Constantin Pirvulescu, au făcut o vizită la Universitatea din Pekin. Delegația a fost primită de Ma Ien-ciu, rectorul universității din Pekin. În curtea universității studenții au făcut delegației parlamentare romine o caldă manifestație de simpatie. Rectorul universității i-a salutat pe oaspeții în numele corpului profesoral și al studenților și a făcut apoi o expunere asupra istoricului universității. Vizita la universitate a delegației a coincis cu aniversarea a 60 de ani de la înființarea universității și 38 de ani de la mișcarea din 4 mai, la care au luat parte numeroși studenți revoluționari. Delegația a vizitat sălile de cursuri, laboratoarele, precum și camerele unde locuiesc studenții romini care învață la universitatea din Pekin.

La încheierea vizitei, tovarășul Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., a mulțumit pentru călduroasa primire și a oferit daruri universității în numele delegației parlamentare romine.

În cursul după amiezii din 3 mai, delegația parlamentară romină a vi-

zitat fabrica textilă nr. 2 din Pekin, — o întreprindere creată recent și utilată în întregime cu mașini de fabricație chineză — care posedă 100.000 de fuse și 2.500 de războie. Fabrica produce 220.000 metri țesături de bumbac pe zi și are 5.600 muncitori și funcționari. Delegația a fost primită de directorul fabricii, de secretarul organizației de partid a întreprinderii și de alți frunțiși ai organizațiilor obștești din fabrică. Muncitorii ieșiți în curtea fabricii au întâmpinat cu aplauze și cu flori pe oaspeții. Delegația a ascultat o expunere asupra situației economice a fabricii, făcută de directorul întreprinderii, după care au vizitat diferite secții de filatură și țesătorie.

Peste tot se aflau pancarte cu urări de prietenie la adresa poporului român și a delegației parlamentare a R.P.R. Oaspeții s-au interesat îndepăroape de diferite probleme economice și sociale ale întreprinderii, întreprindîndu-se îndelung cu personalul de conducere și cu reprezentanții organizațiilor de masă. Delegația a oferit daruri; întreprinderii în amintirea vizitei făcute.

Tovarășul Constantin Pirvulescu a vorbit în curtea fabricii în fața muncitorilor, care se adunaseră să salute pe oaspeții la plecare. Tovarășul Constantin Pirvulescu a felicitat pe mun-

citori pentru succesele obținute în producție, le-a urat noi succese și le-a vorbit despre prietenia dintre poporul român și poporul chinez, pe care îl leagă cauza comună a construirii socialismului.

A luat apoi cuvîntul Tzin Uei-zi, ministrul adjunct al Industriei textile, care a mulțumit oaspeților pentru vizita făcută și în numele muncitorilor de la fabrica textilă nr. 2 a transmis saluturi calde, de prietenie, pentru poporul român.

În seara zilei de 3 mai, tovarășul Constantin Pirvulescu a luat parte la recepția oferită de P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S. în R.P. Chineză în cinstea tovarășului K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care vizitează în prezent China.

La 4 mai delegația parlamentară romină condusă de tovarășul Constantin Pirvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R. a părăsit Pekinul pe calea aerului pentru a vizita orașul Senian și alte orașe din R.P. Chineză.

Delegația este însoțită de Kan Sen, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez; Ciu Vu, secretar general adjunct al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină și N. Cioroiu, ambasadorul R.P.R. în R.P. Chineză.

Opinia publică din Siria salută declarația sovietică cu privire la evenimentele din Iordania

DAMASC 4 (Agerpres). —

Comentînd declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la evenimentele din Iordania, cunoscutul comentator de radio sirian Nasib Ihtlar, arată că conținutul acestui document exprimă clar năzuința Uniunii Sovietice de a menține independența țărilor arabe și de a consolida suveranitatea lor.

Acțiunile puterilor occidentale, continuă Ihtlar, constituie un amestec în treburile noastre interne și o încercare de a restabili influența imperialistă în țările Orientului mijlociu.

Ihtlar critică cu asprime „ajutorul” pe care statele imperialiste și, în primul rînd S.U.A., caută să-l impună țărilor Orientului mijlociu. Propunînd „ajutorul” lor, declară Ihtlar, imperialiștii ne cer în schimbul lui să creăm în țările noastre un regim politic care să corespundă secerurilor lor politice.

Acest ajutor imperialist, spune în încheiere Ihtlar, nu prejudiciază numai independența noastră politică ci și cea economică, deoarece el urmărește ca statele noastre să rămînă țări agricole în care să domine marile monopoliuri. Acest ajutor urmărește înrobirea noastră și acapărarea de poziții strategice”.

De ce se opun cercurile militariste americane noilor propuneri sovietice în domeniul dezarmării

NEW YORK 4 (Agerpres). —

Comentînd propunerile sovietice cu privire la măsurile parțiale în domeniul dezarmării, presa americană încearcă să minimalizeze importanța lor și necesitatea imperioasă de a le adopta în prezent.

Referindu-se la propunerea sovietică privind inspecția reciprocă din avion, presa consideră că ea constituie „o măsură concretă” în împlinirea propunerii prezentate de pre-

ședintele Eisenhower la conferința de la Geneva și că ea „trebuie analizată amănunțit”.

Motivul pentru care anumite cercuri din S.U.A. se opun adoptării propunerilor sovietice este dezlăuit de ziarul „New York Times”. Acest ziar declară că adoptarea propunerilor sovietice „ar împiedica Statele Unite să-și completeze liniile defensive și bazele din străinătate...”

Noi aspecte ale corupției din Coreea de sud

PHENYAN 4 (Agerpres). — Chi-na Nouă anunță:

După cum relatează zarele din Seul, opoziția din parlamentul Coreei de sud critică regimul corupt al lui Li Sin Man, deoarece el favorizează pe marile capitaliști care obțin profituri enorme în dauna maselor muncitoare. Opoziția a dezlăuit că autoritățile listmaniste au acordat dolari americani la curs redus unui grup de capitaliști care au importat

făină și alte produse de primă necesitate realizînd profituri uriașe din aceasta. O parte din aceste profituri au intrat în buzunarele unor înalți demnitari sud-coreeni. Membrii opoziției au arătat că autoritățile lui Li Sin Man și-au însușit prin diferite alte metode o bună parte din „ajutorul” economic american. Opoziția a declarat că acesta este numai unul din aspectele corupției foarte răspîndite în Coreea de sud.

Proteste împotriva vizitei lui Speidel în Bruxelles

BRUXELLES 4 (Agerpres). — Generalul nazist Speidel, comandant al trupelor terestre N.A.T.O. din Europa centrală a făcut la 3 mai o vizită la Bruxelles ministrului belgian al Apărării Spinoy. La fel ca și la vizita sa cu o zi mai înainte în Luxemburg autoritățile belgiene au ținut în secret sosirea fostului general nazist pentru a preîntîmpina demonstrații de protest ale populației.

Consiliul păcii din Belgia a adresat o telegramă ministrului Apărării în care își exprimă indignarea împotriva vizitei lui Speidel la Bruxelles cerînd să i se comunice lui Speidel că asociațiile de foști luptători din rezistență, foștii deținuți politici, sindicatele și celelalte organizații progresiste din Belgia protestează împotriva numirii lui în comandamentul N.A.T.O.

LA INCHIDEREA EDITIEI

CONFLICTUL DINTRE NICARAGUA ȘI HONDURAS CONTINUA SĂ SE AGRAVEZE

NEW YORK 4 (Agerpres) — Deși nu există nici o declarație oficială de război între Nicaragua și Honduras, știrile sosite din aceste două țări arată că situația continuă să se agraveze.

La Tegucigalpa, capitala Hondurasului, recrutarea de voluntari continuă într-un ritm accelerat și puternice contingente de trupe sînt trimise în direcția frontierei nicaraguene pentru a întări garnizoanele locale. Polițiștii care asigură circulația la Tegucigalpa au fost de asemenea mobilizați și trimiși la frontieră, locul fiind lăsat de studenți. Cercurile oficiale din Honduras dezminț afirmația provenită din Nicaragua că trupe nicaraguene ar fi recuplat localitatea Macoron pentru care s-au dat lupte îndrîjite. Aceste cercuri declară că avioane militare nicaraguene au mitraliat populația civilă din districtul de frontieră Gracias A Dios.

Pe de altă parte la Managua, Luis Somoza, președintele Nicaragunei, a declarat că țara sa este gata pentru „război total”.